

Trân có đọc lại La Peste.

(Sáng nay, cũng lạ: Nhận được cuốn sách đặt mua bên Pháp của Virginie Grimaldi, một nhà văn nữ đang lên, là nói về thời phong tỏa ở Bordeaux! Sẽ thuật lại cuốn sách này.)

Albert Camus giống như nhà tiên tri quá...

Đó là ngày 16 tháng 4 năm nào đó của thập niên 1940, tại Oran. Bác sĩ Rieux, người kể chuyện, nhận thấy cơ man nào là chuột chết trên đường phố. Ông liền gọi người vợ đang dưỡng bệnh đến một dưỡng đường ở một thành phố khác. Ông biết tình hình đang xấu đi, nhưng chính quyền địa phương cứ nói cứng rằng họ kiểm soát được tình hình. Cuối cùng, sự bùng nổ của Rieux và nỗi kinh hoàng do dịch giã gây nên đã chiến thắng sự thần nhiên của các nhà lãnh đạo Oran, một thành phố thuộc Pháp ở Algérie. Thì họ cũng phải thấy kinh hoàng trước số lượng xác chết mỗi ngày chớ! Và họ đành miễn cưỡng ra lệnh đóng cửa thành phố.

Tiểu thuyết "La Peste - Dịch hạch" của Albert Camus chính là sự ghi chép về những gì nhiều người đã làm trong thời kỳ dịch giã và ở Oran tự cách ly đó. Để nói lên cái gì? Mời mọi người đọc hết bài này!

Bác sĩ Rieux thừa hiểu nhà thương không đủ thuốc men, nhưng ông vẫn kiên trì chiến đấu với dịch hạch.

Phóng viên Rambert không thể rời Oran cho đến khi bệnh dịch qua đi. Lúc đầu, cây bút người Paris này khá ích kỷ. Tuy nhiên, sau khi thấy có những người chết do không được chữa trị, anh đã lao vào việc giúp đỡ các bác sĩ.

Ông Gand, một người đàn ông giản dị và bình thường, làm việc văn phòng và hoàn toàn không hứng thú với công việc. Hơn nữa, ông sống một mình - không bạn bè, không ý tưởng. Nhưng rồi dịch giã đã giúp ông tìm được một công việc có ý nghĩa. Ông Cottard là kẻ trộm. Bệnh dịch đã "hỗ trợ" cho ông được sống tự do ở Oran bởi cảnh sát không rảnh để truy lùng kẻ xấu. Cuối cùng, khi tình hình trở lại bình thường, Cottard, trốn trong một tòa nhà, đã bị cảnh sát bắn chết.

Tu sĩ Paneloux tin rằng bệnh dịch là kết quả của một xã hội không tôn giáo. Ông chỉ thay đổi quan điểm khi thấy một đứa trẻ vô tội chết vì bệnh dịch. Sau đó, ông xin làm nhân viên cứu trợ cho đến khi chính mình bị bệnh.

Cuối tiểu thuyết, vợ của bác sĩ Rieux cũng qua đời khi bệnh dịch được đẩy lùi ở Oran. Đó là ngày 26 tháng Giêng năm sau của cái năm không được Camus xác định đó. Và rồi khi mặt trời ló dạng trong một buổi sáng tháng Hai, các cánh cửa Oran được mở lại.

Cư dân được giải phóng, đương nhiên, hớn hở, vui mừng. Nhưng mà cũng là lẽ đương nhiên: họ không thể nào quên thử thách đã qua "khiến họ phải đối mặt với sự phi lý của vấn đề tồn tại và sự bấp bênh của kiếp người."

Có thể nói thêm là, với tác phẩm nổi tiếng này, Camus nói đến dịch giã để đề cập đến thân phận con người.

Gần đây, "La Peste" đã được dịch lại ra tiếng Việt. Trước đây, đã có một số bản dịch tiếng Việt của tác phẩm này rồi, ngay từ năm 1965... Thời nào nó cũng hợp...